

PARTS:

Apel·lant : Sra. EBAC

Procurador : Sra. JRH

Advocat : Sr. JZP

Apel·lat : Sr. A

Procurador : Sra. CFL

Advocat : Sr. MRD

SENTÈNCIA 071-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. VINCENT ANIÈRE

Magistrats: Sr. CARLES CRUZ MORATONES

Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 25 de juny del 2020

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. CARLES CRUZ MORATONES**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- El dia 29.11.17 la Sra. EBAC, formulava demanda pel procediment abreujat contra el Dr. A, sol·licitant es dictés Sentència condemnant aquest darrer a satisfer-li les sumes de 1.600.- € en concepte de cost del tractament dental que la Sra. EBAC s'ha de tornar a efectuar, 2.000.- € en concepte d'indemnització pels danys morals soferts per l'esmentada Sra., i de 25,96.- € pel cost d'un burofax que la Sra. EBAC va enviar; interessant també la condemna de la contrapart al pagament de les despeses causades per la tramitació de la present causa, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Segon.- Prèviament a contestar la demanda, en data 11.12.17, la representació processal del Dr. A interessà la crida en garantia de la seva companyia asseguradora, X, S.A. Petició que fou denegada pel Batlle d'instància per Aute de data 10.01.18, en considerar que en cas d'haver de respondre econòmicament, la seva responsabilitat derivaria de la seva relació contractual amb el seu assegurat, el doctor demandat. Finalment, el dia 28.2.18, la representació processal del Dr. A contestava la demanda articulada indicant que s'oposava a les pretensions de la part demandant tot i sol·licitant es dictés Sentència desestimant íntegrament la demanda, condemnant a l'agent a satisfer la totalitat de les costes judicials ocasionades, amb inclusió expressa dels honoraris d'advocat, procurador i perits intervinents, donada la seva temeritat i mala fe.

Tercer.- Una volta practicades les proves proposades i evacuats els respectius escrit de conclusions, Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència en data 31.07.19, amb la següent part decisòria :

“DECIDEIX: que desestimant íntegrament la demanda principal interessada per la Sra. EBAC contra el Sr. A, ha d'absoldre i absol al darrer de tots els pediments

efectuats de contrari, amb condemna en costes d'aquesta instància segons s'ha raonat en el darrer Considerant."

Quart.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la part agent i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 11.11.19, demana la seva revocació, interessant també la condemna del Dr. A al pagament dels interessos meritats i a la totalitat de les costes processals causades fins al moment, incloses les d'aquesta instància i de les derivades de la intervenció d'advocat i de procurador, a acreditar en període d'execució de sentència.

Cinquè.- En data 29.11.19, la representació processal del Dr. A presentava escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta segona instància, incloent expressament dins d'elles les derivades de la intervenció d'advocat i procurador.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- No es discuteix en les actuacions que durant l'any 2013 la part agent i ara recurrent va acudir a la consulta del Dr. A i Dra. B (Centre C), en patir un problema a la dent 36, havent-se-li posat en aquell moment una funda per part d'un professional que en aquells moment prestava els seus serveis en el mencionat centre dental, Dr. D.

Tampoc discuteixen les parts que en data 31.10.16, la Sra. EBAC va tornar a recórrer al mateix centre d'ortodòncia per quant se li movia la funda, decidint el Dr. A procedir a la seva extracció perquè hi havia una càries, i llimant-li les peces 35 i 37 per posar-li un pont provisional, fins

que en data 25 de novembre de 2016, el Dr. A li posà un pont definitiu però amb cola provisional, caient-li aquest al cap de poc temps, trigant però la Sra. EBAC uns tres mesos a tornar al consultori del Dr. A des de la caiguda de la funda que el mateix li havia posat.

Segon.- El que en canvi sí que discuteixen les parts i, constitueix l'objecte del present procediment, és la determinació de la mala praxis del Dr. A en la realització dels ponts esmentats, afirmant la part agent l'existència d'una relació causa-efecte entre aquesta mala praxis i els dolors que va patir la Sra. EBAC a la boca, i la pròpia vaginitis que afirma també haver patit a conseqüència d'un dels medicaments que li foren receptats pel mateix doctor: prednisoma, fent-lo responsable també del patiment i angonya que la part recurrent afirma haver patit i pels que un altre doctor, li va receptar diazepam, serenia i motilium, tot demanant doncs la seva condemna al pagament d'un nou tractament que s'ha valorat en 1.600.- €, així com d'altres 2.000.- € en concepte de dany moral, a part d'altra petita quantitat que consta al seu petitum per un burofax.

Per contra la representació processal del doctor, nega l'existència de mala praxis en la seva actuació, considerant que el patiment del dolor que afirma la part agent és connatural al tractament efectuat, i negant també qualsevol vinculació amb la resta de patologies que la contra part afirma haver patit.

La Sentència dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle el dia 31.7.19 desestima íntegrament la demanda en base a la fonamentació que seguidament s'exposa. Sosté que de la prova pericial medico-forense practicada a instància de la part agent es deriva de la inexistència de mala praxis en l'actuació odontològica del Dr. A: el diagnòstic, l'extracció de la peça 36 i la seva substitució per una pròtesis fixa és correcte, que les complicacions patides es podien donar, i van ser ben tractades, que l'esperar un temps a posar el pont definitiu i encolar-lo amb ciment

provisional també és un procedir correcte, que la part agent no va tornar a la consulta fins després de passats tres mesos des que li va caure el pont, quan hi havia d'haver acudit de forma immediata, que aquest fet la va perjudicar perquè les peces dentals es mouen, per això passat aquest temps no es podia reparar el pont; i que l'esquerda del pont definitiu podia derivar de múltiples motius, cap d'ells acreditat. Considera doncs la sentència d'instància que en no haver-se acreditat el motiu de l'esquerda del pont que va caure i la demora excessiva i il·lògica de la part agent en tornar a la consulta del dentista una vegada caigut el pont, porten a rebutjar l'existència de mala praxis en l'actuació del Dr. A.

Contra aquesta pronunciació s'alça la part defenent, amb fonament als següents arguments:

- 1) En primer lloc sosté que la part actora no va anar al consultori odontològic perquè el Dr. A no la va avisar de la necessitat d'acudir-hi ràpidament si li queia, ignorant que les dents es podien moure i doncs de la ineficàcia del pont caigut. Considera així mateix que els "whatsapp" enviats entre ella mateixa i la Dra. B (esposa del Dr. A) acrediten aquesta manca de facilitació de la deguda informació i l'assumpció de responsabilitat professional.
- 2) Insisteix en una causa que probablement hauria provocat l'esquerda del pont que li va caure, reiterant en aquest sentit els arguments que ja havia introduït en la instància.
- 3) Finalment refereix que el fet d'haver donat part el Dr. A de la situació conflictiva a la companyia que assegurava la seva responsabilitat professional, ja és una assumpció de responsabilitat per part seva.

Tercer.- Quant al primer motiu de greuge que articula la part recurrent el mateix ha de ser rebutjat per les raons que seguidament s'exposen.

La part defenent ha acreditat que la Sra. EBAC va signar, abans d'iniciar el tractament amb el Dr. A el formulari de consentiment informat que obra al foli 87, on es diu de forma expressa i com a última indicació: *“acudir a una consulta inmediata siempre que aparezcan ulceraciones, alguna anormalidad o movilidad de la prótesis”*.

En conseqüència, no hi ha dubte que la pacient havia estat informada de la necessitat d'acudir immediatament a la consulta en un supòsit com el que li va ocórrer.

Altrament i pel que fa als “whatsapp” adjuntats per la part recurrent, aquests no desvirtuen el contingut del document referit anteriorment. La Sra. EBAC els manté amb una tercera persona que, precisament, per ser l'esposa del doctor, mantenia una actitud de conciliació.

Quart.- Pel que es refereix al segon motiu en que es fonamenta el recurs d'apel·lació, es fonamenta en una simple opinió que ni tan sols no és ratificada per la perit judicial que va intervenir a la seva instància i quina argumentació no pot discutir perquè va poder donar resposta a totes i cadascuna de les qüestions que aquesta mateixa part que havia proposat la prova, li va formular.

El que posa de relleu l'informe pericial esmentat és que el Dr. A va actuar conforme a la *lex artis*. I tal i com es deriva de la Sentència d'aquesta Sala de data 27 de novembre de 2014 (TSJC 88/14): *“de conformitat amb la doctrina d'aquesta Sala (TSJC 126/13 del 30 de juny de 2014), la prestació del Dr. SD no es configura com una obligació de resultat, ja que la curació del seu pacient no estava inclosa dins la seva missió. La guarició constitueix sempre un objectiu, però la seva absència no constitueix automàticament un perjudici. La seva funció consistia, per tant, en una prestació de fer o de mitjans, que, com a tal, quedava complerta amb la realització de l'activitat contractada, sempre i quan l'hagués executat amb la diligència o perícia exigibles al cas contret. Aquesta prestació quedava doncs esgotada amb l'aplicació dels mitjans i coneixement*

que, segons l'estat de la ciència, lex artis ad hoc o conjunt de sabers i tècniques pròpies de la seva professió, estaven objectivament al seu abast quan va tractar a la Sra. M".

En atenció a tot l'exposat, tampoc aquest argument del recurs podrà prosperar.

Cinquè.- El darrer greuge tampoc no pot prosperar. La Sentència d'aquesta Sala de data 19.12.02 (TSJC 109-02) defineix el contracte d'assegurança com *"aquell pel qual una persona s'obliga, a canvi d'una prestació pecuniària o prima, a indemnitzar a altra, dintre dels límits convinguts, els danys ocasionats per l'esdeveniment d'un fet, el risc del qual és objecte de cobertura, es tracta doncs d'un contracte consensual i sinal·lagmàtic, és a dir, que la relació s'estableix de la voluntat de les parts i que les mateixes estipulen obligacions mútues i recíproques de manera que si una de les parts viola el contracte, l'altra part resta lliure de complir el que es va prometre."*

I una de les obligacions dels assegurats és comunicar a l'asseguradora qualsevol incidència que pugui arribar a constituir el risc assegurat, perquè la companyia pugui començar a valorar, sense perjudici del que finalment s'arribi a efectuar en relació a la indemnització que es pugui reclamar.

Sisè.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

Primer.- DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. EBAC contra la Sentència dictada pel Tribunal Unipersonal del Batlle en data 31 de juliol del 2019 quina part dispositiva confirmem íntegrament.

Segon.- Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-